

Rajd na Raty w latach 1972 - 73

W roku obecnym mija 40 lat od pierwszego Rajdu na Raty zorganizowanego przez Klub Piechurów w Jeleniej Górze. Niestety nie posiadam żadnych notatek z pierwszego roku tej imprezy, ale już z drugiego owszem. Jak łatwo policzyć pomysł Rajdu powstał i był realizowany w roku 1971. Człowiekiem, który stworzył tę ciekawą imprezę był kol. Teofil Ligenza, który w tamtym czasie nie używał drugiego członu swojego nazwiska, czyli vel Ozimek. Wtedy był po prostu Ligenza. Nie będę tutaj wyjaśniał dlaczego tak się działo, zajmę się bowiem jego dziełem. Impreza ta pomyślana była jako czynny wypoczynek niedzielny połączony z poznawaniem najbliższej okolicy i zdobywaniem odznak turystycznych.

II Rajd zakończono w Karpaczu, gdzie przy herbatce przypominano sobie co się działo w czasie 32 wycieczek odbytych w okresie od kwietnia do grudnia 1972 r. Spośród 15 przodowników turystyki pieszej najwięcej razy prowadzili turystów Alfons Mazurek, Aleksander Sobierajski, Bogusława Mazurek i Marianna Urban. Co do biorących udział w wycieczkach najczęściej pojawiali się Agata Koszela, Romuald Ręba, Antoni Lewkowicz, Jadwiga Kaczmarczyk i Maria Czachor. Wszyscy wykazali się dobrą pamięcią i bez problemu odpowiadali na pytania związane z obiektami zwiedzanymi podczas wycieczek, a zadawanymi w czasie zorganizowanej przez Aleksandra Sobierajskiego "Zgaduj-zgaduli". Pozwoliło to wręczyć skromne upominki, którymi były bony książkowe, ufundowane przez Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Jeleniej Górze.

Podczas spotkania turyści wyrazili wolę by wycieczki odbywały się także w okresie zimowym i by zwiększyć dzienny kilometraż, co umożliwiłoby szybsze zdobywanie odznak turystyki kwalifikowanej. Tak też się stało. Podjęto decyzję, że w okresie od grudnia 1972 r. do kwietnia 1973 r. chętni będą zbierali się o godz. 9 na dworcu autobusowym w Jeleniej Górze, gdzie w zależności od aktualnych warunków pogodowych będzie ustalana trasa wycieczki. W praktyce wyglądało to tak, że wstępną trasę opracowywał Alfons Mazurek z Cieplic, który podjął się prowadzenia tras zimowych. A w trakcie spotkania na dworcu podejmowano ostateczną decyzję, jaki będzie przebieg spaceru w danym dniu. Dodam tylko, że dla zbierających wówczas punkty do Odznaki Turystyki Pieszej i Turysta Dolnego Śląska doliczono oprócz podstawowej punktacji 10% premii zimowej. Super!

III Rajd na Raty zakończono wycieczką 16 grudnia 1973 r. Ułożono jednak kilka różnych tras do wyboru. Ponieważ wszystkie dążyły do schroniska Szwajcarka w Górach Sokolich, zaproponowano aż trzy warianty. Pierwszy z Janowic Wielkich przez zamek Bolczów, obok skał Krowiarek i Jańskiej Góry. Drugi z Łomnicy Dolnej przez Wojanów, Bobrów i Krzyżową Górę. A trzeci z Trzcińska przez Husyckie Skały. Najczęściej trasy poprowadzili przodownicy turystyki pieszej: Alfons Mazurek, Bogusława Mazurek i Aleksander Sobierajski. O tym jak dobrze była to zorganizowana impreza świadczy fakt, że na miejscu można było nie tylko zweryfikować odznaki turystyczne, ale także je zakupić, tak by po powrocie do domu móc chwalić się nimi. Ze względu na warunki pogodowe poproszono jedynie uczestników o zabranie ze sobą latarek by bezpiecznie zejść na stację kolejową w Trzcińsku lub na przystanek autobusowy w Karpnikach. Podam, jako ciekawostkę, iż w tamtych czasach znakiem rozpoznawczym dla uczestników Rajdu była żółta opaska z emblematem PTTK noszona na rękawie przez prowadzącego.

Jak dalej rozwijała się ta impreza postaram się przedstawić w kolejnych tekstach.